

Predmet C-543/23 [Gnattai]ⁱ**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

28. kolovoza 2023.

Sud koji je uputio zahtjev:

Tribunale civile di Padova (Sud u Padovi, Italija)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

14. kolovoza 2023.

Tužitelj:

AR

Tuženik:Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca (sada
Ministero dell'Istruzione e del Merito (MIUR))**Predmet glavnog postupka**

Tužba u području radnog prava – Utvrđivanje prava nastavnika koji je zaposlen na stalno radno mjesto u državnoj školi na to da mu se za potrebe utvrđivanja radnog staža prizna rad koji je na temelju odnosâ na određeno vrijeme obavio u jednoj nedržavnoj školi

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Zahtjev za tumačenje prava Unije u skladu s člankom 267. UFEU-a, konkretno, članka 4. Sporazuma o radu na određeno vrijeme priloženog Direktivi 1999/70 te općih načela jednakosti, jednakog postupanja i nediskriminacije u pitanjima rada

ⁱ Naziv ovog predmeta je izmišljen. On ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.

Prethodna pitanja

„1. Treba li članak 4. stavak 1. Okvirnog sporazuma o ugovorima o radu na određeno vrijeme sklopljenog 18. ožujka 1999. i priloženog Direktivi Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. te opće načelo nediskriminacije u pitanjima uvjeta zaposlenja koje proizlazi iz prava [Unije] koje je na snazi, s obzirom na članak 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba kao što je odredba članka 485. Decreta legislativo n. 297/94 (Zakonodavna uredba br. 297/94), kojom se u skladu sa značenjem koje joj je pripisao Corte suprema di cassazione (Vrhovni kasacijski sud, Italija) (vidjeti presude br. 32386/2019, 33134/2019 i 33137 iz 2019. odjela za radne sporove Cortea suprema di cassazione (Vrhovni kasacijski sud)) predviđa da se prema zaposlenicima zaposlenima na određeno vrijeme u nedržavnim školama iz Leggea n. 62/2000 (Zakon br. 62/2000), kad je riječ o utvrđivanju radnog staža, postupa na nepovoljniji način nego prema zaposlenicima koje je na neodređeno vrijeme zaposlio Ministero dell’Istruzione e del Merito (Ministarstvo obrazovanja i prava na obrazovanje) samo zato što nisu prošli na javnom natječaju ili zato što su podučavali u nedržavnoj zakonski priznatoj školi iako se nastavnici zaposleni na određeno vrijeme u nedržavnim školama u pogledu vrste posla te uvjeta osposobljavanja i zaposlenja nalaze u situaciji usporedivoj sa situacijom nastavnika zaposlenih na neodređeno vrijeme u državnim školama, s obzirom na to da obavljaju iste zadaće te posjeduju iste disciplinske, pedagoške, metodološko-didaktičke, organizacijsko-društvene i istraživačke kompetencije stečene kroz didaktičko iskustvo koje se tom nacionalnom odredbom priznaje kao istovjetno za potrebe zapošljavanja na neodređeno vrijeme na temelju napredovanja kandidata na stalnim popisima prikladnih kandidata, za koje se sada predviđa da su zatvorenog tipa (vidjeti članak 2. stavak 2. Decreta-legge n. 255/2001 (Uredba sa zakonskom snagom br. 255/2001))?

2. Treba li u okviru područja primjene Direktive 1999/70 opća načela jednakosti, jednakog postupanja i nediskriminacije u području zaposlenja koja proizlaze iz prava [Unije] koje je na snazi i koja su također utvrđena člancima 20. i 21. Povelje, člankom 14. EKLJP-a (koji je relevantan na temelju članka 52. Povelje), Europskom socijalnom poveljom donesenom 18. lipnja 1961., člankom 157. UFEU-a i direktivama 2000/43/EZ i 2000/78/EZ, tumačiti na način da im se protivi pravno pravilo kao što je ono sadržano u članku 485. Zakonodavne uredbe br. 297/94, kojim se nalaže da se za potrebe plaće u okviru utvrđivanja radnog staža uzima u obzir isključivo rad koji je nastavnik obavio u samom ministarstvu ili u izjednačenim osnovnim školama ovlaštenima za izdavanje svjedodžbi, izjednačenim srednjim školama u vlasništvu jedinica lokalne i regionalne samouprave ili vjerskih subjekata, pomoćnim ili dodatnim školama, pučkim školama i ženskim odgajalištima, pri čemu se prema nastavnicima zaposlenima na određeno vrijeme u nedržavnim školama postupa na nepovoljniji i diskriminirajući način kad je riječ o utvrđivanju radnog staža (nakon što ih je Ministarstvo obrazovanja i prava na obrazovanje zaposlilo na neodređeno vrijeme) jer im se ne priznaje dodatak na plaću povezan s radnim stažem koji se pak isplaćuje nastavnicima zaposlenima na određeno vrijeme u državnim i

gradskim školama, izjednačenim osnovnim školama ovlaštenima za izdavanje svjedodžbi, izjednačenim srednjim školama u vlasništvu jedinica lokalne i regionalne samouprave ili vjerskih subjekata, pomoćnim ili dodatnim školama, pučkim školama i ženskim odgajalištima koji se u pogledu vrste posla, funkcija, rada i stručnih obveza te uvjeta osposobljavanja i zaposlenja u odnosu na nastavnike u nedržavnim školama iz Zakona br. 62/2000 nalaze u situaciji usporedivoj sa situacijom nastavnika u nedržavnim školama s obzirom na to da obavljaju iste zadaće te da kroz didaktičko iskustvo stječu iste disciplinske, pedagoške, metodološko-didaktičke, organizacijsko-društvene i istraživačke kompetencije kao i nastavnici u nedržavnim školama?

3. *Treba li pojam ‚usporedivi radnik zaposlen na neodređeno vrijeme‘ iz članka 4. stavka 1. Okvirnog sporazuma o ugovorima o radu na određeno vrijeme sklopljenog 18. ožujka 1999. i priloženog Direktivi 1999/70 te opća načela jednakosti, jednakog postupanja i nediskriminacije u pitanjima zaposlenja koja proizlaze iz prava [Unije] koje je na snazi i koja su utvrđena člancima 20. i 21. Povelje tumačiti na način da u okviru priznavanja dodataka za razdoblje službe rad obavljen u svojstvu zaposlenika zaposlenog na određeno vrijeme u nedržavnim školama treba izjednačiti s radom obavljenim u državnim školama, izjednačenim osnovnim školama ovlaštenima za izdavanje svjedodžbi, izjednačenim srednjim školama u vlasništvu jedinica lokalne i regionalne samouprave ili vjerskih subjekata, pučkim školama, pomoćnim ili dodatnim školama i ženskim odgajalištima s obzirom na to da ti nastavnici obavljaju iste zadaće, imaju iste stručne obveze i posjeduju iste disciplinske, pedagoške, metodološko-didaktičke, organizacijsko-društvene i istraživačke kompetencije?*

4. *Nalaže li se Poveljom Europske unije o temeljnim pravima, u slučaju utvrđene neusklađenosti članka 485. Zakonodavne uredbe br. 297/94 s pravom [Unije], nacionalnom sudu da izuzme iz primjene neusklađenu odredbu nacionalnog prava?”*

Navedeno pravo i glavna sudska praksa Unije

Članak 4. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP 18. ožujka 1999. i priloženog Direktivi Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. [u daljnjem tekstu: Sporazum o radu na određeno vrijeme]

Članci 20. i 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja) (opća načela jednakosti, jednakog postupanja i nediskriminacije u pitanjima rada)

Presuda od 8. studenoga 2011., Rosado Santana (C-177/10, EU:C:2011:557)

Presuda od 18. listopada 2012., Valenza i dr. (C-302/2011, EU:C:2012:646)

Rješenje od 7. ožujka 2013., Bertazzi i dr. (C-393/11, EU:C:2013:143)

Rješenje od 4. studenoga 2014., Bertazzi i dr. (C-152/14, EU:C:2014:2181)

Presuda od 20. rujna 2018., Motter (C-466/17, EU:C:2018:758)

Presuda od 20. lipnja 2019., Ustariz Aróstegui (C-72/18, EU:C:2019:191)

Navedeno nacionalno pravo

Decreto legislativo del 16 aprile 1994, n. 297 – Approvazione del testo unico delle disposizioni legislative vigenti in materia di istruzione, relative alle scuole di ogni ordine e grado (Zakonodavna uredba br. 297 od 16. travnja 1994. kojom se potvrđuje pročišćeni tekst zakonodavnih odredbi primjenjivih u području obrazovanja koje se odnose na škole svih vrsta i razina) (GURI br. 115 od 19. svibnja 1994., S.O. br. 79):

članak 485.: „1. Nastavnicima u srednjim i umjetničkim školama, [...] rad obavljen u tim državnim školama i izjednačenim srednjim školama u vlasništvu jedinica lokalne i regionalne samouprave ili vjerskih subjekata, uključujući one u inozemstvu, u svojstvu nastavnika na određeno vrijeme, priznaje se kao rad na neodređeno vrijeme u pravne i ekonomske svrhe [...] 2. U iste svrhe i u jednakom opsegu iz stavka 1. ondje navedenim djelatnicima priznaje se rad obavljen u državnim ženskim odgajalištima i rad obavljen u svojstvu osnovnoškolskih nastavnika zaposlenih na neodređeno i određeno vrijeme u državnim osnovnim školama ili izjednačenim osnovnim školama ovlaštenima za izdavanje svjedodžbi, uključujući navedena odgajališta i škole u inozemstvu, te u pučkim i pomoćnim ili dodatnim školama. 3. Nastavnicima u osnovnim školama priznaje se, u iste svrhe i u istim granicama utvrđenima stavkom 1., rad obavljen u svojstvu nastavnika zaposlenih na određeno vrijeme u državnim osnovnim školama ili državnim ženskim odgajalištima odnosno izjednačenim osnovnim školama ovlaštenima za izdavanje svjedodžbi, državnim srednjim i umjetničkim školama odnosno izjednačenim srednjim školama u vlasništvu jedinica lokalne i regionalne samouprave ili vjerskih subjekata, u pučkim, pomoćnim ili dodatnim školama [...]”.

Legge del 10 marzo 2000, n. 62 – Norme per la parità scolastica e disposizioni sul diritto allo studio e all'istruzione (Zakon br. 62 od 10. ožujka 2000. o pravnim pravilima o izjednačavanju škola s državnim školama i odredbama o pravu na školovanje i obrazovanje) (GURI br. 67 od 21. ožujka 2000.):

članak 1. stavci 2. i 4.: „2. Nedržavne škole su, u sve svrhe prava koje je na snazi, osobito kad je riječ o mogućnosti izdavanja pravovaljanih diploma, obrazovne ustanove koje ne osniva država, uključujući ustanove koje osnivaju lokalna tijela, i koje su već od dječjih vrtića u skladu s općim obrazovnim sustavom, zadovoljavaju potražnju obitelji za obrazovanjem i na koje se primjenjuju zahtjevi u pogledu kvalitete i učinkovitosti iz stavaka 4., 5. i 6. [...] 4. S državnim školama izjednačavaju se škole [...] koje ispunjavaju sljedeće zahtjeve [...]: [...] (g) imaju nastavnike s odgovarajućim dokazima o većoj obrazovnoj osposobljenosti; (h)

sklapaju pojedinačne ugovore o radu za rukovodeće osoblje i nastavnike kojima se poštuju nacionalni kolektivni ugovori u predmetnom području. [...]”.

Decreto-legge del 3 luglio 2001, n. 255 – Disposizioni urgenti per assicurare l’ordinato avvio dell’anno scolastico 2001/2002, convertito con modificazioni dalla Legge del 20 agosto 2001, n. 333 (Uredba sa zakonskom snagom br. 255 od 3. srpnja 2001. o hitnim odredbama za osiguravanje redovnog početka školske godine 2001./2002. koji je uz izmjene pretvoren u zakon Zakonom br. 333 od 20. kolovoza 2001.) (GURI br. 193 od 21. kolovoza 2001.):

članak 2. stavak 2.: „[...] Rad koji je nastavnik obavio od 1. rujna 2000. u nedržavnim školama iz Zakona [br. 62/2000] priznaje se u istom opsegu predviđenom za rad obavljen u državnim školama. [...]”.

Sažet prikaz činjenica i postupka

- 1 Tužitelj je radio u jednoj nedržavnoj školi na temelju pet ugovora na određeno vrijeme koji su sklopljeni od školske godine 2002./2003. do 31. kolovoza 2007.
- 2 Ministarstvo obrazovanja i prava na obrazovanje zaposlilo ga je na neodređeno vrijeme 1. rujna 2008. na temelju napredovanja na takozvanom zatvorenom popisu prikladnih kandidata. Prilikom razvrstavanja u platni razred uopće mu nije priznat radni staž za godine rada provedene u nedržavnoj školi, s obzirom na to da se u članku 485. Zakonodavne uredbe br. 297/94 kao relevantan za utvrđivanje radnog staža i stoga za utvrđivanje početnog platnog razreda navodi samo rad obavljen u državnim školama i izjednačenim privatnim osnovnim školama ovlaštenima za izdavanje svjedodžbi, izjednačenim srednjim školama u vlasništvu jedinica lokalne i regionalne samouprave ili vjerskih subjekata, dodatnim, pomoćnim ili pučkim školama te ženskim odgajalištima.
- 3 Pred sudom koji je uputio zahtjev tužitelj ističe pitanje neusklađenosti navedenog pravnog pravila s člankom 4. Sporazuma o radu na određeno vrijeme te člancima 20. i 21. Povelje zbog navodne diskriminacije i neopravdanog nejednakog postupanja.

Glavni argumenti stranaka glavnog postupka

- 4 Tužitelj tvrdi da ima pravo na priznavanje rada obavljenog od 2002. do 2007. jer je podučavao u nedržavnoj školi od 16. rujna 2002., odnosno od trenutka od kojeg su izjednačene privatne osnovne škole ovlaštene za izdavanje svjedodžbi i izjednačene srednje škole u vlasništvu jedinica lokalne i regionalne samouprave ili vjerskih subjekata u skladu sa Zakonom br. 62/2000 objedinjene u jednu kategoriju „nedržavnih” škola za koje je zakonodavac smatrao da su usporedive međusobno i s državnim školama. Upućivanje sadržano u članku 485. Zakonodavne uredbe br. 297/94 na priznavanje rada obavljenog u „izjednačenim osnovnim školama ovlaštenima za izdavanje svjedodžbi” i „izjednačenim

srednjim školama u vlasništvu jedinica lokalne i regionalne samouprave ili vjerskih subjekata”, koje su sada ukinute, stoga treba primijeniti na škole koje se trenutačno nazivaju „nedržavnim” školama.

- 5 Tužitelj smatra da članak 2. naknadne Uredbe sa zakonskom snagom br. 255/2001 potvrđuje da je članak 485. Zakonodavne uredbe br. 297/94 „zastario”. Naime, to što članak 485. Zakonodavne uredbe br. 297/94 nije ažuriran dovodi do toga da se rad nastavnika u nedržavnim školama za potrebe zapošljavanja na neodređeno vrijeme (bez javnog natječaja) koje provodi Ministarstvo obrazovanja i prava na obrazovanje smatra istovjetnim radu koji obavljaju zaposlenici zaposleni na određeno vrijeme u državnim školama, dok taj rad nije uopće usporediv za potrebe utvrđivanja platnog razreda u koji se zaposlenici razvrstavaju u trenutku kad ih to ministarstvo zapošljava na neodređeno vrijeme.
- 6 Međutim, tužitelj smatra da rad obavljen u nedržavnoj školi čak podrazumijeva više kvalifikacije u odnosu na one koje trebaju imati zaposlenici u državnim školama ili drugim školama iz Zakonodavne uredbe br. 297/94 jer je, kako bi nastavnici mogli podučavati na određeno vrijeme u postojećim nedržavnim školama, na temelju članka 1. stavka 4. Zakona br. 62/2000 neophodno da imaju i veću obrazovnu osposobljenost, dok je za zapošljavanje na određeno vrijeme u državnim školama ili izjednačenim privatnim osnovnim školama ovlaštenima za izdavanje svjedodžbi, dodatnim, pomoćnim ili pučkim školama dovoljna potvrda o završenom srednjoškolskom obrazovanju. Stoga je priznavanje cjelokupnog znanja i stručnosti nastavnika, kojim se opravdava pravo na predmetne dodatke za razdoblje službe, tim više potrebno upravo za nastavnike u nedržavnoj školi koji od toga ne ostvaruju ni djelomičnu korist.
- 7 Ministarstvo obrazovanja i prava na obrazovanje ne osporava da je rad koji nastavnici obavljaju u nedržavnim školama istovjetan radu koji se obavlja u državnim školama i drugim navedenim kategorijama škola. Međutim, ističe da članak 485. Zakonodavne uredbe br. 297/94 nije prilagođen Zakonu br. 62/2000 zbog čega se i dalje uzima u obzir samo rad obavljen u „izjednačenim osnovnim školama ovlaštenima za izdavanje svjedodžbi [...] i izjednačenim srednjim školama u vlasništvu jedinica lokalne i regionalne samouprave ili vjerskih subjekata”, dok se ne uzima u obzir rad obavljen u novim „nedržavnim” školama koje su uspostavljene 2000. i u kojima su objedinjene izjednačene osnovne škole ovlaštene za izdavanje svjedodžbi i izjednačene srednje škole u vlasništvu jedinica lokalne i regionalne samouprave ili vjerskih subjekata. U skladu s trenutačnim stanjem prava taj nedostatak usklađivanja ne omogućuje da se nastavnicima u nedržavnim školama prizna dodatak za razdoblje službe za rad koji su obavili prije stalnog zaposlenja u odnosu na nastavnike koji su obavili isti rad (i stoga stekli isto radno iskustvo) na temelju ugovorâ na neodređeno vrijeme u državnim školama koje su sklopili neposredno nakon što su prošli javni natječaj ili na temelju ugovorâ na određeno vrijeme u bivšim izjednačenim srednjim školama u vlasništvu jedinica lokalne i regionalne samouprave ili vjerskih subjekata ili izjednačenim osnovnim školama ovlaštenima za izdavanje svjedodžbi, pučkim školama, dodatnim ili pomoćnim školama te odgajalištima.

Sažet prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 8 Corte suprema di cassazione (Vrhovni kasacijski sud) priznao je da je nedržavna škola u potpunosti izjednačena s javnom školom, ali je unatoč tomu, zbog tumačenja članka 485. Zakonodavne uredbe br. 297/94, isključio priznavanje rada koji je obavljen u toj školi prije stalnog zaposlenja jer već različiti uvjeti zapošljavanja ukazuju na neujednačenost pravnog statusa dotičnih nastavnika (presude br. 32386/2019, 33137/2019 i 33134/2019 Cortea suprema di cassazione (Vrhovni kasacijski sud)).

Osim toga, ne može se zaključiti da postoji povreda načela nediskriminacije utvrđenog člankom 4. Sporazuma o radu na određeno vrijeme „jer se usporedivost isključuje kad je riječ o odnosima zasnovanima s drugim poslodavcima na koje se primjenjuju drukčija pravila u pogledu osnivanja i upravljanja” (presuda br. 25226/2020 Cortea suprema di cassazione (Vrhovni kasacijski sud)). To ističe i Corte Costituzionale (Ustavni sud, Italija) (presuda br. 18/2001 Cortea costituzionale (Ustavni sud)).

- 9 Sud je već imao priliku istaknuti da zabrana diskriminacije unesena u članak 4. Sporazuma o radu na određeno vrijeme isključuje svako nejednako postupanje prema radnicima zaposlenima na određeno vrijeme koje nije objektivno opravdano postojanjem preciznih i točnih razlikovnih elemenata svojstvenih značajkama zadaća i funkcija koje se obavljaju.

Stoga se javlja problem povezan s utvrđenjem je li članak 485. Zakonodavne uredbe br. 297/94, kako ga tumači Corte suprema di cassazione (Vrhovni kasacijski sud), u skladu s pravom Unije, s obzirom na to da je u ovom predmetu nesporno da ne postoji nikakva razlika između funkcija, osposobljavanja, rada i stručnih obveza nastavnika zaposlenog na neodređeno vrijeme u državnoj školi te funkcija, osposobljavanja, rada i stručnih obveza nastavnika zaposlenog na određeno vrijeme u nedržavnoj školi, kao što je tužitelj.

- 10 Naime, tuženo Ministarstvo obrazovanja i prava na obrazovanje ne osporava da su nastavničke aktivnosti koje je obavljao tužitelj na temelju odnosa zasnovanih na određeno vrijeme u nedržavnoj školi o kojoj je riječ potpuno istovjetne zadaćama i ugovornim obvezama povezanim s radom u području školskog obrazovanja koji obavljaju kolege zaposlene na neodređeno vrijeme u državnim školama.
- 11 Osim toga, valja isključiti nemogućnost usporedivosti situacija koje se uspoređuju jer sâm talijanski zakonodavac priznaje istovrijednost rada koji obavljaju nastavnici u nedržavnim školama iz članka 1. Zakona br. 62/2000, i to ne samo s obzirom na izdanu diplomu, nego i kad je riječ o kvaliteti rada obavljenog u području obrazovanja, i punu važnost iskustva stečenog u tim školama u svrhu uvrštavanja ili napredovanja na stalnim popisima prikladnih kandidata (članak 2. Uredbe sa zakonskom snagom br. 255/2001).
- 12 Bespredmetna je i privatna priroda prijašnjeg poslodavca kod kojeg se stječe didaktičko iskustvo. Da je veća stručnost koja proizlazi iz radnog staža i kojom se

opravdavaju predmetni dodaci za razdoblje službe povezana s pravnom prirodom poslodavca, koja može biti državna ili javna, primjerice da je cilj članka 485. Zakonodavne uredbe br. 297/94 bio zadržati vjernost zaposlenika Ministarstva obrazovanja i prava na obrazovanje ili da je cilj bio priznati posebnosti sektora javnog školstva, pravnim pravilom uzeo bi se u obzir samo rad obavljen u Ministarstvu obrazovanja i prava na obrazovanja ili javnoj školi.

- 13 Isto tako, čini se da navodna potreba da se uzme u obzir samo aktivnost koju obavljaju nastavnici koji su prošli na natječaju nije u skladu s odlukom talijanskog zakonodavca da uzme u obzir radni staž koji su ostvarili nastavnici zaposleni na određeno vrijeme u državnim školama koji, kako bi mogli podučavati kao zamjena, trebaju samo zatražiti uvrštavanje na popise prikladnih kandidata za koje nisu potrebni ni prolazak na javnom natječaju ni veća obrazovna osposobljenost.

Osim toga, nastavnici se zapošljavaju bez prethodnog uspješnog rezultata u natječajnom postupku i u odgajalištima te izjednačenim osnovnim školama ovlaštenima za izdavanje svjedodžbi, dodatnim, pomoćnim i pučkim školama.

- 14 Diskriminacija u odnosu na javne službenike zaposlene na neodređeno vrijeme ne može se opravdati ni samim nastojanjem da se ne povećaju javni izdaci.
- 15 Stoga sud pred kojim je pokrenut postupak smatra da je potrebno u skladu s člankom 267. UFEU-a uputiti prethodno pitanje o tumačenju prava Unije kako bi se utvrdilo protivi li se tom pravu nacionalno pravilo, kao što je ono sadržano u članku 485. Zakonodavne uredbe br. 297/94, kojim se nastavnici zaposleni na određeno vrijeme u nedržavnim školama, za potrebe utvrđivanja radnog staža, diskriminiraju u odnosu na nastavnike zaposlene na neodređeno vrijeme u državnim školama unatoč tomu što veća stručnost koja proizlazi iz radnog staža nije uopće povezana s uvjetima zapošljavanja ili, štoviše, s privatnom ili javnom pravnom prirodom prijašnjeg poslodavca, što dokazuje i činjenica da sâm zakonodavac priznaje podučavanje u ženskim odgajalištima te izjednačenim privatnim osnovnim školama ovlaštenima za izdavanje svjedodžbi, izjednačenim srednjim školama u vlasništvu jedinica lokalne i regionalne samouprave ili vjerskih subjekata, pomoćnim, dodatnim i pučkim školama u kojima su nastavnici eventualno radili prije stalnog zaposlenja.
- 16 Budući da se odnosi na ekonomske uvjete rada radnika na određeno vrijeme u trenutku njihova zapošljavanja kao javnih službenika, ovaj je spor nedvojbeno obuhvaćen područjem „provedbe prava Unije” u skladu s člankom 51. stavkom 1. Povelje.

Stoga zajedno valja ispitati i pitanje je li članak 485. Zakonodavne uredbe br. 297/94 u skladu s općim načelima jednakog postupanja, jednakosti i nediskriminacije u pitanjima uvjeta rada, koja su sada utvrđena člancima 20. i 21. Povelje, jer se pravim pravilom isključuje čak i samo djelomično priznavanje radnog staža isključivo za radnike zaposlene na određeno vrijeme u nedržavnoj školi.

- 17 Naime, didaktičko iskustvo stečeno kod drugih poslodavaca prije stalnog zaposlenja u državnoj školi u slučaju radnika u nedržavnim školama potpuno je istovjetno, ako ne čak i veće, u odnosu na iskustvo stečeno u drugim privatnim školama u dijelu u kojem u nedržavnim ustanovama mogu raditi samo „(g) [...] nastavnici s odgovarajućim dokazima o većoj obrazovnoj osposobljenosti; [s] (h) [...] pojedinačnim ugovorima o radu za rukovodeće osoblje i nastavnike kojima se poštuju nacionalni kolektivni ugovori u predmetnom području”. Suprotno tomu, člankom 485. Zakonodavne uredbe br. 297/94 priznaje se samo rad obavljen u školskim ustanovama „niže” razine u odnosu na nedržavne ustanove, s obzirom na to da se od svih škola koje se ondje navode samo za izjednačene srednje škole u vlasništvu jedinica lokalne i regionalne samouprave ili vjerskih subjekata u svrhu podučavanja traži veća obrazovna osposobljenost.
- 18 U tim okolnostima sud pred kojim je pokrenut postupak smatra da Sud treba donijeti odluku o tumačenju. Naime, taj sud može prihvatiti tužiteljeve zahtjeve samo ako se nacionalna odredba protivi tumačenju prava Unije.

RADNI DOKUMENT